

Ὅταν ἡ καρδία μου συντρίβεται, σὺ ἀποστρέφεις τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἰδοὺ ἤδη ταξειδεύεις διὰ τῆς φαντασίας, εἰς τὰ πέρατα τοῦ κράτους. Ἄ! ἡ στοργὴ οὐδέποτε ἀνταμείβεται, τὰ τέκνα παίζουσι μὲ τὴν μητρικὴν ἀγάπην. — Μάρκελλε, εἰπέ μοι τοὺς ἀπακρύφους σου πόνοους.

— Σοὶ εἶπον, μήτηρ μου, ὅτι ἀπὸ ὀκτῶ ἡδὴ ἡμερῶν οἱ πνέοντες θερμοὶ τῆς Ἀφρικῆς ἄνεμοι μοὶ φέρουσι σκοτοδινίας καὶ καταβάλλουσι τὰς δυνάμεις μου. Αἰσθάνομαι τὴν κεφαλὴν βαρεῖαν καὶ τὰ γόνατά μου κάμπτονται. Πάσχω ὑπὸ θερινοῦ πυρετοῦ, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀπελευθέρου ἱατροῦ μου.

— Ὁ ἀπελεύθερος Ἄτις σου εἶναι τὸ ἡμισυ μὲν Ἑλλήν, ἡμισυ δ' Αἰγύπτιος, καὶ ἐκ τῶν δύο τούτων χωρῶν μόνον τὸ χυδαῖον τῆς ἐπιστήμης μέρος παρέλαβε. Εἶναι πανούργος ὡς ὄφις καὶ κενόδοξος ὡς οἰωνοσκόπος. Διατὶ τὸν ἔφερες ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς συνοδίας σου;

— Μήτηρ μου, ὁ Ἄτις ἐπωλήθη εἰς ἐμὲ ὑπὸ τινος περιφήμου ἐλευσινίου ἱατροῦ, ὅστις ἐξετίμα εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν ὀξύνοιαν τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ τὴν διορατικότητα τοῦ εἰς τὴν τέχνην τοῦ Ἱπποκράτους ἀνατραφέντος τούτου δούλου. Μὲ ἐθεράπευσεν εὐστόχως ἀπὸ ὀξείαν νόσον, κατὰ τὸ ἀπὸ Μεσσηνίας εἰς Βρενδούσιον ταξειδίόν μου.

— Καὶ διὰ τοῦτο τὸν δοξάζω. Ἀλλὰ τὸ νόσημα ὅπερ ἤδη σὲ καταδιβρώσκει, δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ τὸ διαγνώσῃ.

— Ἐκεῖνος μήτηρ μου. Μοὶ δώρισε τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνάγνωσιν τερπνῶν βιβλίων, ἀρωματικὰ λουτρά καὶ περιπάτους ἐντὸς φορείου ὑπὸ τὰς δασώδεις σκιὰς.

— ὦ! ὁ σοφὸς ἱατρός! ὦ! ὁ θεὸς τῆς ἱατρικῆς! Καὶ αὐτὸς ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων ἠδύνατο ἄρα νὰ δώσῃ ἐκπληκτικώτερον χρονικόν; Ἡξεύρεις Μάρκελλε, τί σκέπτομαι περὶ τοῦ ἀπελευθέρου Ἀτιδός σου;

— Τί σκέπτεσαι, μήτηρ μου;

— Ὅτι εἶναι ἡ ἀπαταιὼν ἢ ἀμαθής.

— Ἡ Ὀκταβία εἶναι γυνὴ Ῥωμαία γνωστὴ διὰ τὴν πρὸς ἅπαντας καλοκαγαθίαν της. Τὴν ἱκετεύω λοιπὸν νὰ ἐνθυμηθῇ τοῦτο καὶ νὰ φεισθῇ ἀνθρώπου, ὃν ἔκρινεν ἄξιον τῆς ἐλευθερίας.

— Ἄ! ἄς φύγῃ λοιπὸν, καὶ ὁ ἄνεμος πασῶν τῶν ἐλευθεριῶν ἄς πληρώσῃ τὰ ἱστία του καὶ ἄς τὸν μεταφέρῃ εἰς ὠκεανούς ἀγνώστου.

— Μήτηρ μου, μὲ θλίβεις.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ὁ Μάρκελλος ἐκλινεν ὀλιγοδρανῶς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς Ὀκταβίας. Μετὰ μακρὰν σιωπὴν, διακοπτομένην μόνον ὑπὸ τῶν στεναγμῶν τῆς μητρός του, ὁ νεαρὸς Καῖσαρ, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὴν γλυκεῖαν θέσιν εἰς ἣν εὕρισκετο, ἤρξατο λαλῶν ὡς ἐξῆς:

— Διατὶ νὰ ἀνησυχῇς οὕτω ὦ ἡ καλλίστη καὶ μᾶλλον ἀξιαγάπητος τῶν γυναικῶν τῆς Ῥώμης; Ἀληθές ὅτι τὰ ῥόδα τῶν παρειῶν μου ὠχρίωσαν, ἀληθές, ὅτι οἱ νεκροὶ ὀφθαλμοί μου ζητοῦσιν ἐνίοτε φάσμα τι πλανώμενον ἴσως εἶναι προσέτι ἀληθές ὅτι οἱ ἀγῶνες τῆς Παλαίστρας καὶ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἀρεως ἀπώλεσαν δι' ἐμὲ μέρος τοῦ ποικτικοῦ αὐτῶν θελήτηρου. — Ἀλλὰ, μήτηρ μου, σὲ ἀγαπῶ ὅπως σὲ ἠγάπων πάντατε, οὔτε πλέον, οὔτε ἔλαττον· ἄφες τὴν ψυχὴν μου νὰ διατρέχῃ ἐν εἰρήνῃ νεφελώδεις τινὰς χώρας· δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πρὸς σὲ ἢ ζωηροτέρα καὶ διαφανεστέρα. —

Θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς, δὲν εἶναι οὕτω; Θα μοὶ ἐπιτρέψῃς νὰ ἐξέλθω τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐντὸς φορείου, μετὰ τοῦ μισητοῦ Ἀτιδός; Ἐπιθυμῶ παραφόρως νὰ ἀναπνεύσω τὰς φίλας αὔρας, εἴτε εἰς τοὺς κήπους τοῦ Μομήνα, εἴτε ἐπὶ τῆς Ἀππίας ὁδοῦ, εἴτε τὰ ἱερά ἄλση τοῦ θεοῦ Ἰουλίου, ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Τιβέριος.

Ἡ Ὀκταβία ὕψωσε τοὺς ὕγρους ὠραίους ὀφθαλμούς της ἐπὶ τοῦ στεγάσματος τῆς αἰθούσης· εἶτα, χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ ἀποκριθῇ, ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ υἱοῦ της, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν κατκισπάζετο τὸ ὠχρὸν μέτωπόν του.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

κατὰ τὸ Λήγον σχολικὸν ἔτος

1869—1870.

Τῇ 4 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἤρξαντο αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Κ. Αἰκ. Κ. Χρηστομάνου διευθυνομένῳ, Ἑλλ. Παρθεναγωγείῳ, λήξασαι τῇ 11 τοῦ αὐτοῦ· τῇ δὲ 13 ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν μουσικὴν καὶ αἱ δια-

νομαί τῶν βραβείων καὶ τῶν ἐγγράφων ἐπαίνων εἰς τὰς ἀριστευσάσας καὶ διακριθείσας μαθητρίας ὑπὸ τοῦ Σ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Μάρτυρες αὐτόπται καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας μετὰ τοῦ τόσον ὑψηλοῦ καὶ διακεκριμένου ἐκείνου ἀκροατηρίου, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συνομολογήσωμεν μετὰ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Χ. Βάφα, δημοσίᾳ εἰπόντος εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθ' ἃς καὶ ἐρωτήσεις ἀπέτεινεν, ὅτι συνεσθάνεται μεγίστην χαρὰν βλέπων τὰς μαθητρίας ταύτας σπουδαζούσας οὐχὶ μηχανικῶς, ἀλλ' ἐν συνειδήσει τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς διδαχθεῖσι καὶ νῦν ἀπαγγελομέναις γνώσεσι. Τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἐξεπλάγηνμεν καὶ ἡμεῖς οὐ μόνον ἀκούσαντες τὴν τόσῃν ποικιλίαν γνώσεων ἀπροσκόπτως ἐκτιθεμένην, σύμφωνον δὲ πάντοτε εἰς τὸν καλῶς ἐννοούμενον προορισμὸν τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ καὶ ἰδόντες ἐκ τοῦ προχείρου καὶ ἀνενδοιάστως ὀρθογραφοῦσας τὰς μαθητρίας τοῦ ἐλλ. σχολείου οὐ μόνον ἐπὶ τῆς νεοελληνικῆς ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας. Εἶναι λίαν ἀξιέπαινος ἡ διευθύντρια ἡ μηδενὸς κόπου καὶ μηδεμιᾶς φειδομένη δαπάνης εἰς ἀγορὰν τόσων βραβείων, δι' ὧν διεγείρει τὴν ἀμιλλαν τῶν τρυφερῶν ἐκείνων ὄντων, ὧν πολλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔδρεψαν τοὺς καρπούς τῶν κόπων των καὶ ἐλογίσθησαν εὐτυχῇ, καὶ ἄλλα δὲ μετ' αὐτῶν προηλείφθησαν εἰς νέον εὐγενέστατον ἀγῶνα, ἀγῶνα συντελοῦντα βεβαίως εἰς ἐθνικὴν εὐημερίαν. Προσεχῶς ἴσως δημοσιεύσωμεν ἑλεγχον τῶν βραβευθεισῶν καὶ ἐπαινεθεισῶν, πιστεύοντες ὅτι οὕτω ἐκπληροῦμεν καὶ ἡμεῖς καθήκον τι πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, περιοριζόμενοι σήμερον νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν λογοδοσίαν τῆς λίαν ἀόκνου καὶ εὐγενοῦς Διευθυντρίας τοῦ ἐλλ. τούτου Παρθεναγωγείου κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος.

Σεβαστὴ Ὁμήγυρις.

Κατ' ἔθιμον τοῦ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου τὸ τέταρτον ἤδη παρίσταμαι ἐνώπιον ὑμῶν, ὅπως κοινοποιήσω ὑμῖν διὰ τῆς περὶ τοῦ Παρθεναγωγείου ἐκθέσεως τὰ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ λήγον τοῦτο σχολικὸν ἔτος· ἀσμένως δὲ ἐπιχειρῶ τοῦτο νῦν, ἐλπίζουσα, ὅτι οἱ ἀμερόληπτοι φίλοι τῆς προόδου καὶ τοῦ καταστήματος θέλουσιν ἐμψυχώσαι τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν δι' εὐμενοῦς ἐπιδοκιμασίας. — Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο, εἰς οὗτινας τὴν εὐόδον πρὸς τετραετίας ἀφοσιώθην, καταρτίζεται κατ' ὀλίγον ὅσον τὸ δυνατόν αὐτοτελῶς, ὅπως μὴ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν συνήθων μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ιδρύσεως αὐτοῦ. Ὁφείλεται δὲ τὸ πλεῖστον τῆς ὅπως δὴποτε γενομένης ἐπιδώσεως τοῦ ἔργου τούτου εἰς τὴν ἄοκνον καὶ πλήρη ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως σύμπραξιν, ἣν εὖρον παρὰ τῶν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ συνεργαζομένων, οἵτινες οὐδαμοῦ προσκόπτοντες, καλῶς τὸ τοῦ παρερχομένου ἐνι αὐτοῦ διήνυσαν στάδιον, ὅθεν δικαίως ἔδρεψαν τῶν ἀγῶνων αὐτῶν τοὺς καρπούς, οἵτινες βεβαίως ἀποτελοῦσι τὴν μόνην καὶ ἀληθῆ αὐτῶν ἀμοιβήν.

Θεωρῶ ὅμως περιττὸν ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα λεπτομερερῶς τὰ περὶ τῆς διανοητικῆς προόδου τῶν μαθητριῶν, καθ' ὅσον αὕτη ἔγεινεν ἤδη γνωστὴ δι' αὐτῶν τῶν ἐκτασίων διαγωνισμάτων καὶ τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, ὅθεν περιορίζομαι εἰς ἀπλὴν τῶν τοῦ προγράμματος ἐκθέσιν. — Ἡ Ε'. τάξις δὲν κατάρτισθη ἐφέτος, ἐπεὶδὴ ἐκ τῶν πέντε μαθητριῶν τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Δ'. τάξεως, αἵτινες ἐμελλον ν' ἀποτελέσωσι τὴν Ε'. ἀπεβίωσε μία, ἐνυμφεύθη μία καὶ ἡ τρίτη μετέβη εἰς τὸν πρακτικὸν βίον· πρὸς δὲ τὰς ὑπολειφθείσας δύο, ἐκρίθη ὠφελιμώτερον νὰ ἀναλάβωσι τὰ τῆς Δ'. τάξεως μαθήματα.

Ἐδίδαξαν δὲ ἐν αὐτῇ τὴν μὲν Ἑλληνικὴν, Ἀριθμητικὴν καὶ Κοσμογραφίαν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Γεράκης, τὴν φυσικὴν ἡ συναδελφός μου κ. Καλλ. Κεχαγιά, τὴν βοτανικὴν ὁ Καθηγητὴς κ. Θ. Χελδράϊχ καὶ τὴν Ἠθικὴν καὶ Καθολικὴν ἱστορίαν ἐγώ.

Ἐν δὲ τῇ Γ'. τάξει ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν ὁ καθηγητὴς κ. Π. Ἡλιοπούλος, τὴν Ἀριθμητικὴν ὁ κ. Γεράκης, τὴν Ἀνθρωπολογίαν, ὁ κ. Χελδράϊχ, τὴν Κατήχησιν ὁ ἱεροδιά-

κονος, κ. Μεθόδιος Παπαναστασόπουλος, τὴν Γεωγραφίαν ἢ κ. Κεχαγιᾶ καὶ τὴν Καθολικὴν ἱστορίαν ἐγώ.

Ἐν τῇ Β'. ἐδίδαξεν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀριθμητικὴν ὁ κ. Ἡλιόπουλος, τὰ Ἱερὰ ὁ κ. Μεθόδιος, τὴν Γεωγραφίαν ἢ κ. Κεχαγιᾶ καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως ἐγώ.

Ἐν δὲ τῇ Α'. τάξει ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν Γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἢ κ. Κεχαγιᾶ—τὰ Ἱερὰ ὁ κ. Μεθόδιος καὶ τὴν Ἀριθμητικὴν ὁ κ. Ἡλιόπουλος.

Τὴν δὲ Καλλιγραφίαν ἐν ἀπάσαις ταῖς Ἑλληνικαῖς τάξεσιν ἐδίδαξεν ἢ κ. Αἰκατερίνη Συρμακέζη καὶ τὰ ἐργόχειρα ἢ αὐτὴ μετ' ἐμοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἀνωτέρῳ ἤτοι τῷ γ'. τμήματι τοῦ Προκαταρκτικοῦ σχολείου ἐδίδαξεν ἅπαντα τὰ μαθήματα ἢ συνάδελφός μου κ. Ἀγγελικὴ Ζωγράφου· ἐν δὲ τῷ β'. καὶ α'. τμήματι ἢ κ. Ἐλένη Νικολαΐδου καὶ τέλος ἐν τῷ νηπιακῷ σχολείῳ ἐδίδαξεν ἢ κ. Εὐπραξία Βενιζέλου. — Τὴν δὲ Γαλλικὴν καθ' ἣν αἱ μαθήτριάς κατατάσσονται οὐδαμῶς λαμβανομένης πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς κατὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα κατατάξεως, ἐδίδαξεν ἐν μὲν ταῖς δύο ἀνωτέραις τάξεσιν ὁ καθηγητὴς κ. Τζανετάκης Στεφανόπουλος, ἐν ταῖς δύο μέσαις ἐγώ, καὶ ἐν ταῖς τρισὶ κατωτέραις ἢ κ. **Henriette Pellet**, ἥτις ἐνοικοῦσα ἐν τῷ καταστήματι ἀσκεῖ τὰς μαθητριάς καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν συνδιάλεξιν. Τὴν δὲ Ἀγγλικὴν ἐν δυοῖς τάξεσιν ἐδίδαξεν ἢ κ. **Fany Parker**, ἐπίσης ἐνοικοῦσα καὶ ἀσκοῦσα τὰς μαθητριάς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν συνδιάλεξιν. — Τὴν δὲ ἰχθυογραφίαν, τὴν ὥδικὴν καὶ τὴν ὀργανικὴν μουσικὴν, ὧν τὴν ἐπιτυχίαν πολλοὶ τῶν παρόντων ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως γινώσκουσι, διδάσκουσι πρὸ ἐτῶν ἤδη, τὴν μὲν ὁ κ. Σπυρ. Χατζηγιαννόπουλος, τὰς δὲ ὁ κ. Γ. Φαμπρικέζης, ὅστις ἐδίδαξεν ἐφέτος τὴν ὥδικὴν καὶ πρὸς τὰς μαθητριάς τοῦ προκαταρκτικοῦ καὶ νηπιακοῦ σχολείου.

Ἐκ δὲ τῶν μικροτέρων τριῶν τάξεων τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς ἐδίδαξα ἐγὼ τὴν ἀνωτέραν καὶ τὰς λοιπὰς δύο ἢ κ. **Lousie Fohbrichesi**. Ἀλλὰ παρήγορος εἶναι μάλιστα ἡ ἐκ πολλῶν πηγάζουσα πεποίθησις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἠθικῆς προόδου τῶν ἡμετέρων κορασίων ἐπὶ τὴν πνευματικὴν, τοῦ δυσχερεστάτου ρούτου, ἀλλὰ καὶ σπουδαιστάτου τῶν ἡμετέρων ἔργων· ὅθεν ἀπετελέσθη ἤδη εὐτυχῶς καλὸς πυρὴν κορασίων, ὧν ἡ ἠθικὴ διάπλασις

συνεπληρώθη σχεδόν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἔλκονται ἀνεπαισθήτως καὶ αἱ λοιπαὶ καὶ αὐταὶ αἱ πολλάκις πλήρεις ἀνωμαλιῶν νεωστὶ προσερχόμεναι· ὅθεν τὸ ἔργον ἡμῶν καθ' ἐκάστην ἀσφαλέστερον εὐοδοῦται καὶ εὐχερέστερον. Δὲν δύναμαι δὲ καταδηλότερον νὰ καταδείξω τὴν ἀλήθειαν ταύτην, εἰμὴ λέγουσα, ὅτι αἱ ὑλικάι ποιναὶ σπουδαίως ἐλαττωθεῖσαι σχεδόν ἐκλείπουσι παρ' ἡμῖν, καὶ ὅτι διήλθομεν ὁλόκληρον τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος, χωρὶς νὰ λάβωμεν ἀνάγκην νὰ προστρέξωμεν εἰς ἄλλην παινὴν, εἰμὴ εἰς κατ' ἰδίαν ἐπίπληξιν, καὶ εἰς τὰ γραπτὰ ἐργόποινα. Ἡ δὲ ἐκτίμησις τῶν ἐν τῷ ποινολογίῳ σημειώσεων καὶ τῶν ἐβδομαδιαίων ἐλέγχων σαφῶς μαρτυροῦσι περὶ τῆς διαγέρσεως τοῦ ἠθικοῦ αἰσθήματος τῶν κορασίων διότι παντὶ σθένει προσπαθοῦμεν οἱ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Παρθεναγωγείῳ ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου καὶ τῆς ὑποκρισίας διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος· ἐπὶ τούτῳ δὲ προσεγγίσαμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸ δυνατόν ἀγιασμόν τῆς κυριακῆς.

Ἐνταῦθα ὁμῶς νομίζω καλὸν νὰ προσθέσω, ὅτι τὰ περὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προόδου τοῦ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου ἐκθέτουσα, δὲν τυφλώττω πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ ἐλλείψεις, αἵτινες εἶναι μάλιστα γενικαί, δηλ. ὅς κοινὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἔχομεν πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτήρια, καὶ μερικώτεροι πηγάζουσιν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπειρίας ἡμῶν αὐτῶν.

Ἡ γνῶσις ὁμῶς τῶν κακῶς ἐχόντων οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ἀποθάρρυνσιν, ἀλλὰ τ' ἀνάπαλιν πόθον ἐνεργὸν καὶ τελεσφόρον εἰς θεραπείαν αὐτῶν· οὗτος λοιπὸν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὅπως ἐν γνῶσει τοῦ γενομένου καλοῦ προβαίνωμεν ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ὑλικὴν, πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρθεναγωγείου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θετικὴν ἔχω νὰ καταδείξω ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῷ μαθητριῶν. Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ παρελθόν ἔτος ἐνεγράφησαν τὸν Σεπτέμβριον

Τρόφιμοι 27

Ἐξωτερικοὶ δὲ καὶ ιδιότροφοι 78

Τὸ ὅλον 105

Ἐκ τῶν ὁποίων διέμειναν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους,

Τρόφιμοι	20
Ἐξωτερικαὶ	70
Ἐφέτος δὲ προσήλθον τὸ ὅλον μαθή- τρια	132
Ἐξ ὧν τρόφιμοι	29
Ἡμίτροφοι	11
Ἐξωτερικαὶ ἰδιότροφοι	92
Ἐκ τούτων ἔξωτερικαὶ ἐνεγράφησαν χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶσι μετὰ ταῦτα . .	8
Ἀπεχώρησαν δὲ τοῦ καταστήματος διὰ λόγους οἰκογενειακοὺς ἀσθενείας, ἀ- παθηνίας, καὶ διότι δὲν προεβιβάσθησαν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν γονέων των	
Τρόφιμοι	3
μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ νυμφευθεῖσα	
Ἡμίτροφοι	2
καὶ Ἐξωτερικαὶ	10
Τὸ ὅλον	15
Ἀπεχώρησαν δὲ καὶ προσκαίρως νῦν πρὸ τῶν ἐξετάσεων	
Τρόφιμοι	1
Ἡμίτροφοι	2
καὶ Ἐξωτερικαὶ	11
Τὸ ὅλον	14
Ἦσαν δὲ παροῦσαι νῦν εἰς τὰς ἐξετά- σεις	
Τρόφιμοι μὲν	25
Ἡμίτροφοι	7
καὶ Ἐξωτερικαὶ	63
Τὸ ὅλον	95
Ὅμοῦ	132
Ἐκ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτα 29 τροφίμων	
10 ἦσαν ἐκ Μακεδονίας.	
6 ἐντεῦθεν.	
5 ἐκ τῶν νήσων.	
2 ἐκ Πατρῶν.	
2 ἐξ Ἰωαννίνων.	
2 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.	
1 ἐκ Θράκης.	
1 ἐξ Ἑνετίας.	

Καλὸν λοιπὸν ἐκ πάντων τούτων προμη-
θεύεται τὸ προσεχές σχολικὸν ἔτος, καθ' ὃ μά-
λιστα αἱ νῦν τῆς Δ' τάξεως πέντε μαθήτρια
θέλουσιν ἀποτελέσει καὶ τὴν Ε' τάξιν εἰς συμ-
πλήρωσιν τοῦ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου. Τὰς δὲ
διακοπὰς ἐφέτος θέλομεν διέλθει ἐν Πειραιῇ

ὅπου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐγκαίρως ἡτοιμά-
σθη εὐρύχωρος οἰκία.

Ἰπολοίπεται μοι λοιπὸν ἡδὴ νὰ ἐκφέρω
τὴν ἐνδύμυχον καὶ μόνην εὐχὴν ἡμῶν ὅπως ὁ
πατὴρ παντὸς ἀγαθοῦ παράσχη εἰς πάσας ἡ-
μᾶς τὰς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ καταστήματος
τούτου ἐργαζομένας τὴν δύναμιν νὰ ἐμμένωμεν
ἐδραῖον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἡμῶν
εἰς ἓνα καὶ μόνον τέλος ἀποβλέπουσαν τὴν κατὰ
θεὸν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἡμῶν!

Εἰς ὑμᾶς δὲ νῦν μικραὶ μου φίλαι, ἀποτει-
νομένη σὰς συγχαίρω διὰ τὰς κατὰ τὸ ἔτος
τοῦτο ἐπιτυχίας σας.

Τινὲς δὲ ὑμῶν κάλλιον ἐμοῦ γινώσκετε πό-
σον αἱ ἐπιτυχίαι αὗται ἠδύναντο γὰ ὧσι πλη-
ρέστεροι.

Ἀλλὰ θαρσεῖται, ὑπάρχει ὑμῖν καιρὸς καὶ
δύναμις ν' ἀναπληρώσητε τὰ ἐλλείποντα ἂν
ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πρὸ πάντων ζητοῦ-
μεν παρ' ὑμῶν καλὴν θέλησιν δι' ἧς μόνης ἐπι-
τυγχάνετε ἡ ἠθικὴ τελειοποίησις ἧς συνεπεία
εἶναι πᾶσα πρόοδος. Διότι ὁ ἀγαθὸς οἶκοθεν
τείνει εἰς τὴν κατὰ πάντα μόρφωσίν του. Τί
δὲ ὠφελοῦσιν αἱ πολυειδεῖς γνώσεις εἰς τὸν
ἀναισθητοῦντα πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ ἀγαθοῦ.
Ἐνθυμεῖσθε λοιπὸν, ὅτι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὁ ἀ-
μαθὴς μὲν ἀλλ' ἀγαθὸς κατέχει ἀσυγκρίτως
ἀνωτέραν θέσιν τοῦ πολυμαθοῦς, ἀλλ' ἀμελή-
σαντος τὴν καλλιέργειαν τῶν ἠθικῶν αὐτοῦ δυ-
νάμεων, διότι ἀληθὴς σοφία εἶναι μόνη ἡ εὐσε-
βεία! Προσέλθετε δὲ νῦν ὅπως λάβετε ὡς ἐ-
παθλὸν τῶν ἐπιτυχιῶν σας τὰ βραβεῖα ταῦτα
καὶ ἀναπέμψατε μετ' ἐμοῦ ὕμνον εὐγνωμοσύ-
νης πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα τὸν τοσαῦ-
τα ἀγαθὰ ἐπιδαψιλεύσαντα ἡμῖν.

(Ἔπεται συνέχεια)

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΕΝ ΚΙΝΑ.

Δύο εἶδη γάμων ὑπάρχουσιν ἐν Κίνα· ὁ πρῶ-
τος ὀνομάζεται νόμιμος γάμος· διὰ τῆς ἐνώ-
σεως ταύτης, ἡ γυνὴ ἀναβιβάζεται εἰς τὴν τά-
ξιν καὶ εἰς τὰς τιμὰς τοῦ συζύγου της, ὅστις
δὲν δύναται ν' ἀποπέμψῃ αὐτὴν ἢ εἰς τὰς τι-